

NOTATKA ZE SPOTKANIA W SKORZESZYCACH, 8-9 MARCA 2013

W dniach 8–9 marca 2013 r. w Centrum Spotkań i Dialogu Diecezji Kieleckiej w Skorzeszycach koło Kielc odbyło się kolejne spotkanie Podkomisji KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego, Centrum Promocji IFŻK oraz diecezjalnych referentów ds. IFŻK.

Obradom przewodniczył Przewodniczący Komisji KEP ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego J. E. Ks. Bp Kazimierz Gurda.

Piątek 8 marca.

Ksiądz Biskup przywitał zebranych i zaprezentował program spotkania.

Przedstawicielki stanu dziewic i stanu wdów przedstawiły zagadnienia ważne dla dziewic i wdów konsekrowanych oraz osób przygotowujących się do konsekracji. Podjęto rozmowę na tematy bieżące w związku z zaistniałymi w różnych diecezjach konkretnymi sytuacjami:

1. Sytuacja osób przechodzących ze zgromadzeń zakonnych do stanu dziewic
 - a. osoba odchodząca ze zgromadzenia oddaje habit i welon – nie powinna w nich chodzić;
 - b. taka osoba potrzebuje dłuższego czasu, aby rozeznać swoją sytuację i nauczyć się życia w świecie, znaleźć pracę itp.
 - c. ks. Biskup przedstawił w Kongregacji problem przechodzenia z zakonów – Stolica Apostolska obiecała nie dawać tak łatwo indultów przejścia ze zgromadzenia do stanu dziewic;
 - d. problem osób należących do zgromadzeń zakonnych i starających się lub otrzymujących konsekrację dziewic (do wyjaśnienia).
2. Problemy osób zgłaszających się do formacji
 - a. w sytuacji osób chorych fizycznie może być potrzebny dłuższy czas formacji, ale choroba nie dyskwalifikuje kandydatki;
 - b. osoby z problemami psychicznymi nie powinny być dopuszczane do formacji, ewentualnie potrzebne są badania psychologiczne;
 - c. w uzasadnionych przypadkach konsekracja może być udzielana w kaplicy biskupa lub parafii, a nie w katedrze;
 - d. czy do konsekracji może zostać dopuszczona wdowa, która wcześniej była rozwiedziona? – kwestia otwarta - istotny jest powód rozwodu i to jak po nim żyła;
 - e. wciąż nie ma zatwierdzonego obrzędu błogosławienia wdów, ale ten, który został opracowany przez Komisję ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski może być stosowany;
 - f. czy osoba prosząca o konsekrację może założyć, że nigdy nie ujawni swojej konsekracji? – jest to ślub publiczny, bo konsekracji udziela biskup, a istotą konsekracji jest budowanie Kościoła i znak dla wspólnoty wierzących;

- g. jak postąpić w przypadku osoby zgłaszającej się do życia pustelniczego?
– materiały dotyczące pustelników są w II części Wskazań.
- 3. Sposób postępowania w sytuacji skarg składanych do Kurii na dziewice konsekrowane i upomnień udzielanych przez Kurie bez rozmowy z osobą obwinioną (do wyjaśnienia).
- 4. Problem dopuszczania do konsekracji osób, które składają publiczne świadectwa poddające w wątpliwość spełnienie warunków dopuszczenia do konsekracji (do wyjaśnienia).
- 5. Kolejny raz podkreślono, że trzeba roztropnie rozeznawać propozycje wystąpień medialnych (np. tabloidy).

Sobota 9 marca

Wysłuchano dwóch referatów:

- 1. Księdza Dariusza Gącika (diec. kielecka) na temat ogólnych norm formalno-prawnych dotyczących stanu dziewic na podstawie OCV i KPK.
- 2. Księdza Jerzego Gołębiewskiego (diec. warszawsko-praska) na temat formacji stanu dziewic.

Po przerwie rozwinęła się dyskusja dotycząca treści obu referatów. Poruszono następującą problematykę:

- 1. Ewentualne małżeństwo, a konsekracja dziewicy
(nawiązanie do stwierdzenia prelegenta: „małżeństwo zawarte jest ważne, ale niegodziwe”).
 - a. ewentualna dyspensa nie zwalnia z konsekracji, ale ze zobowiązań;
 - b. powinno się wpisywać fakt konsekracji do Księgi Chrztu;
 - c. jeżeli dziewica zatai fakt konsekracji przy protokole przedmałżeńskim to jest to „wada zgody”, a nie przeszkoda zrywająca - może być powodem do unieważnienia małżeństwa;
 - d. poczucie bezpieczeństwa – jest to forma życia konsekrowanego zatwierdzona i sprawdzona – nie ma czego się bać, Kościół bierze w opiekę macierzyńską, nie wszystko jest jeszcze sprecyzowane, to musi trwać i rodzi się w bólach, ale stan dziewic nie jest na obrzeżach Kościoła;
 - e. są konkretne warunki dopuszczenia do konsekracji – fakt braku fizycznego dziewictwa nie jest przeszkodą do konsekracji, tak samo jak w zakonie;
 - f. prawo będzie kiedyś niewątpliwie rozszerzane i uzupełniane, bo inną rzeczą jest ścisłe interpretowanie prawa, a inną to, że małżeństwo byłoby moralnie naganne;
 - g. potrzeba opracowania ramowego statutu (dla zespołu ludzi, bez osobowości prawnej) z możliwością uzupełnienia o sprawy dotyczące danej diecezji (musi zawierać regulacje dotyczące udzielania dyspens, wydalania ze stanu, praw i obowiązków); nie jest to stowarzyszenie, bo dziewice mają prawo, a nie obowiązek zrzeszania się (dobrowolność).

2. Najświętszy Sakrament w domu dziewicy

- a. Kongregacja odpowiedziała, że nie wyda takiej zgody (brak tradycji, bezpieczeństwo Najświętszego Sakramentu, Msze Święte itp.);
- b. jest natomiast możliwa opieka sprawowana przez dziewicę konsekrowaną nad adoracją w parafii (prowadzenie, pilnowanie kościoła itp.) jako posługa dla wspólnoty parafialnej i forma apostołstwa;
- c. dobrze byłoby, gdyby taką posługę uzgadniała z proboszczem nie sama dziewica, ale ksiądz opiekun OV.

3. Przygotowanie do konsekracji, formacja

- a. zobowiązanie prywatne, a nie uroczysty czasowy ślub czystości (skojarzenie z zakonem) – pisemne lub ustne, za zgodą kierownika lub opiekuna OV;
- b. formacja powinna być, a informacja o spotkaniach i o tym kto jest opiekunem powinna docierać do wszystkich pań;
- c. trzeba brać udział w formacji jaką proponuje biskup, oczywiście może się zdarzyć, że ktoś nie może, kandydatki powinny przychodzić;
- d. biskup może zwolnić z części formacji OV lub OVd ze względu na uczestniczenie w regularnej formacji w swojej wspólnotie;
- e. formacja osób, które były wcześniej w zakonie powinna być taka sama jaką przechodzi każda inna osoba - potrzeba uświadomienia, że jest to inne powołanie;
- f. musi być czas, w którym osoba, która odeszła ze zgromadzenia zdejmuje habit, żyje w świecie, pracuje (2-3 lata) – dopiero wtedy przystępuje do formacji, która może być ewentualnie krótsza, ale to musi być świadoma decyzja, a nie przejście.

4. Stan dziewic, a przynależność do wspólnoty kościelnej

- a. pierwszeństwo życia konsekrowanego i związanej z nim formacji przed uczestnictwem w życiu wspólnoty (gdy terminy spotkań się pokrywają dziewica powinna wybrać to, co jest związane z jej stanem);
- b. nie trzeba zrywać z tym z czego konsekracja wyrosła, zwłaszcza jeśli jest zaangażowanie;
- c. biskup może zwolnić dziewicę z części formacji stanowej ze względu na formację odbywaną we wspólnotie.

5. Opinia dla biskupa i rozmowa z kandydatką

- a. najodpowiedniejszą osobą do zarekomendowania kandydatki biskupowi jest ksiądz przygotowujący daną osobę lub opiekun OV;
- b. opinii nie może wydawać spowiednik i kierownik duchowy;
- c. na początku formacji i przed konsekracją powinno odbyć się indywidualne spotkanie kandydatki z biskupem (spotkania aranżuje ks. opiekun); pozostałe spotkania mogą być z ks. opiekunem;
- d. po konsekracji spotkania z biskupem, jeśli są potrzebne;
- e. niektóre spotkania można przerzucić na wikariusza biskupiego, ale jednak spotkanie z biskupem jest potrzebne (powiedzieć to biskupom).

6. Okresowe, pisemne, sprawozdania z życia dziewicy składane biskupowi
 - a. dobra rzecz jako forma spotkania z biskupem, ale żeby nie sformalizować;
 - b. kto ma to czytać? raczej nie biskup; może wikariusz ds. życia konsekrowanego?
 - c. po co pisemne, skoro dziewczyc nie ma tak wiele i opiekun każdą zna...
7. W następnym roku na spotkaniu temat wdów konsekrowanych
 - a. może będzie już obrzęd błogosławienia wdów;
 - b. możliwość publikacji świadectw wdów w wydaniu książkowym z odpowiednim wprowadzeniem.

Na zakończenie ks. Arkadiusz Okroj przedstawił sprawy związane z bieżącą pracą Podkomisji i Centrum:

1. Zaplanowano: sympozjum (5 października 2013 r.) w Skorzeszycach oraz pielgrzymkę na Jasną Górę (7 grudnia 2013 r) i powiązane z nią rekolekcje dla obu stanów.
2. Mile widziane są propozycje tematów na sympozjum (jeden referat dla OV i drugi dla OVd).

Ksiądz Biskup podziękował prelegentom oraz wszystkim uczestnikom spotkania.

W spotkaniu wzięli udział:

Członkowie Podkomisji KEP ds. IFŻK:

bp. Kazimierz Gurda, diecezja kielecka;
ks. Arkadiusz Okroj, diecezja pelplińska (przewodniczący Podkomisji);
ks. Jerzy Gołębiowski, diecezja warszawsko-praska;
ks. Piotr Kordula, diecezja szczecińsko-kamieńska;
ks. Tomasz Rusiecki, diecezja kielecka;
ks. Stanisław Szczepaniec, diecezja krakowska.

Referenci ds. IFŻK z różnych diecezji Polski:

ks. Franciszek Dylus, diecezja częstochowska;
ks. Piotr Adamski, diecezja gliwicka;
ks. Hubert Sklorz, diecezja opolska;
ks. Mirosław Godziek, diecezja katowicka;
s. Maksymiliana, diecezja świdnicka;
ks. Jerzy Jurkiewicz, diecezja tarnowska;
ks. Tomasz Król, archidiecezja warszawska;
ks. Piotr Kwiecień CM, diecezja zielonogórsko-gorzowska;

Z ramienia Centrum obecne były:

Elżbieta Płodzień OVd, diecezja rzeszowska;
Ewa Bednarska OVd, diecezja kielecka;
Anna Maria Kolberg OV, diecezja pelplińska;
Agnieszka Chabros OV, diecezja pelplińska;
Antonina Filek OV, diecezja krakowska
Małgorzata Tarnachowicz OV, archidiecezja warszawska